

Ἀπιστία

Δὲν εἶναι τὸ κορμί σου·
Μὰ κάτι πὸ σοῦ ξέφυγε
Μὲ τὴ ματιά σου.

Ἦ Οχι τὸ βλέμμα σου, ὅμως, ὄχι·
Τόσο ἀστραπιαῖο ὅσο ἡ ἀστραπή.
Οὔτε ὅ,τι μ' ἔχει κάψει πιὸ πολὺ.

Μὰ κάτι πὸ ἔχουν δεῖ —ἴσως—
Τὰ μάτια τῶν γονιῶν μας.
Κι ἴσως τὸ βλέποννε ἀκόμα
Εἴτε κοιτάζονται εἴτε ὄχι·
Χωρὶς σῶμα.

Καὶ τό ἔχουν δεῖ ὅλα τὰ τραῖνα
Ποὺ πέρασαν ἀπ' τὸν σταθμὸ μας
Καὶ ἔχασαν τὶς μηχανές τους
Κι οἱ μηχανές τὰ ἔμβολά τους

Κι ἐμένα πὸ εἶχα καὶ τὶς ἔξι μου αἰσθήσεις
Καὶ δὲν χρειάστηκε νὰ ταξιδέψω
Μοῦ ξέφυγε, ἐπίσης.

Μὰ ἂν τὸ δῶ,
Θὰ τὸ ἀναγνωρίσω.

Ἦ Ἐστω χωρὶς νὰ τὸ πιστέψω.

Ἄνοσία

*Δὲν σὲ προφύλαξε τίποτε, ἐν ζωῇ, πατέρα.
Θὰ σὲ γλυτώσει τώρα ἓνα κάδρο;
Καλοῦ κακοῦ δὲν σὲ φιλῶ. Μὲ λύπη
Μὰ καὶ φόβο, μὴ σὲ κολλήσω γρίππη
Ἢ κάποια ἀπ' τὶς ἀνιάτες
Ἢ Ἀσθένειες τῶν ζωντανῶν.
Μά, γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής
—Καὶ δὲν τὸ ξέρει αὐτὸ κανεὶς—
Τρέμω καὶ τὴν ἀρρώστια τὴ δική σου
Πλάι στὶς φωτογραφίες τῶν παιδιῶν.*